

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1227-ҳадис

1227 - وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: «اَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةً، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ، وَنَرِدُ عَلَى فَقَرَائِهِمْ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ]. [19، م 1395]

1227. Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Муъоз розияллоҳу анҳуни Яманга юбораётуб: «Уларни Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлиги ва мен Аллоҳнинг Расули эканимга гувоҳлик беришга даъват қил. Агар улар бунга итоат қилишса, Аллоҳ уларга ҳар кеча-кундузда беш намозни фарз қилганини ҳам маълум қил. Агар улар бунга итоат қилишса, Аллоҳ уларга молларида бойларидан олиниб, камбағалларига қайтариладиган садақа (закот)ни фарз этганини маълум қил», дедилар».

Муттафакун алайҳ.

Шарҳ: Исломга даъват қилишда одамларга оғирлик туғдирмаслик учун босқичма-босқич олиб бориш ҳамда даъватни аввало тавҳиддан бошлиш. Чунки тавҳид диннинг аслидир. Аллоҳ ваҳдониятини эътироф этмасдан олдин ҳеч нарса дуруст эмас.

«Садақа» сўзининг маъноси кенг бўлиб, Аллоҳга қурбат ҳосил қилиш ниятида адо этиладиган молиявий ибодатни англатади. Садақа деганда закот, ушр, фитр садақаси, фидя ва назр каби молиявий ибодатлар ҳам тушунилаверади.

Манба: hadis.islom.uz

